

[Brorsen.]

Medlem var nærmest forarget over, at jeg fremførte dette Tal, og sagde, at det har jeg gjort saa mange Gange før. Ja, det fortsætter vi selvfølgelig med, saa snart man strejfer, som det ærede Medlem gjorde det, hele vort Partis Holdning over for det maritime Forsvar, og hvis det ærede Medlem vilde gaa i sig selv og tænke tilbage, maatte han vel ogsaa mene, at det vilde have været fornuftigere at gennemføre det Forslag i 1928, hvorved man altsaa alene til Marinen vilde have haft 25 Mill. Kr. mere i de Aar, der er gaaet siden da.

Saa kommer vi til det næste Spørgsmaal. Det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at jeg dengang som Forsvarsminister ligefrem havde Lyst til at fjerne det ærede Medlem fra Danmark og sende ham til Island. Det ærede Medlem kan være aldeles overbevist om, at jeg ingen Bagtanker havde, da det Spørgsmaal i sin Tid forelaa. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil tro mig paa mit Ord. Jeg har taget imod den Indstilling, som naturligvis fremkommer i saadanne Tilfælde fra Raadgiverne i Ministeriet. Nu ligger Sagen saa langt tilbage, men jeg kan udmærket godt huske den, fordi den har givet Anledning til og ogsaa paa det Tidspunkt gav Anledning til forskellige Udtalelser, der ligesom det, der blev sagt af det ærede Medlem nu, kunde tyde paa, at det var min Mening at fjerne ham, fordi han havde været i Opposition til og angrebet det Forslag, Venstreregeringen stillede. Jeg haaber, som sagt, at det ærede Medlem vil tro mig paa mit Ord: Der var i min Beslutning naturligvis ikke Gnist af Antydning af, at det ærede Medlem, fordi han havde en anden Opfattelse paa det Omraade end f. Eks. jeg, skulde fjernes og sendes til Island paa det Tidspunkt.

Victor Pürschel: Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed for at gøre nogle Bemærkninger af lidt principiel Karakter, saa sker det ikke ud fra Troen paa, at jeg derved kan paavirke Regeringspartierne til en ændret Handling i Øjeblikket. Afgørelsen er truffet, og al Tale her er for saa vidt forgæves Tale. Afgørelsen er truffet i det Øjeblik, da den Samarbejdsaftale blev indgaaet, at hvad man ikke

kan enes om, det lader man ligge. Derved er der for Det radikale Parti skabt en Mulighed for at sætte en Grænse for, hvor langt Socialdemokratiet i dette Øjeblik kan gaa, og den er sat. Man kan benægte det fra denne Talerstol, eller man kan lade være, det er for saa vidt ganske ligeegyldigt, alle ved, at det er rigtigt, hvad jeg siger.

Det er ogsaa en offentlig Hemmelighed, at det Forslag, som Socialdemokratiet oprindeligt var indstillet paa, laa adskilligt højere end det, der her er fremsat. (*Afbrydelse:* Hvor ved De det fra?) Hvem spørger ... Jeg troede, det var Ministeren. (*Forsvarsministeren* [Alsing Andersen]: Ja, jeg gør Spørgsmaalet til mit). Naa, Ministeren gør Spørgsmaalet til sit, saa skal jeg sige, at jeg har det ikke ad embedsmæssig Vej. (*Afbrydelse:* Det var et negativt Svar). Men det er tilstrækkeligt, for det er det, der ligger bagved. (*Forsvarsministeren* [Alsing Andersen]: Aldeles ikke). Naar det ikke er det, der ligger bagved, skal jeg gerne sige, at det har jeg hørt fortælle herude i Korridoren. (Munterhed). Den lidt tvungne Latter, de Herrer i Øjeblikket præsterer, foruroliger ikke mig, og den imponerer ingen, det er en offentlig Hemmelighed, at saaledes er Forholdet.

Det er en Kendsgerning, at de to Partier har maattet give hinanden Indrømmelser. Det radikale Parti har maattet give Indrømmelse paa et for det saa vigtigt Punkt som Afskaffelse af Værnepligten. Det socialdemokratiske Parti har maattet give Indrømmelser derigennem, at det ikke har kunnet komme saa langt i Retning af Forbedring af Forsvaret, som det har ønsket. Det er derfor med fuld Ret, at man siger, som det blev sagt i Forgaars her i Salen fra eet Synspunkt, at Det radikale Parti har bestemt Socialdemokratiets Handling, fra et andet Synspunkt, at Socialdemokratiet har bestemt Det radikale Partis Handling. Det er ganske utvivlsomt rigtigt, og det er derfor forbavsende, at en Mand som Indenrigsministeren vilde staa op og sige, at begge disse Ting kunde være rigtige. Han ved, at de ikke blot *kan* være rigtige, men han ved, de *er* rigtige.

Men i det Øjeblik vi altsaa staar for at skulle gennemføre denne Ordning, ønsker jeg at sige een Ting, og det er, at Betingelsen